

RECORDANT...

ELS NOSTRES MÚSICS, CANTAIRES I ACTORS TEATRALS

PERE PERELLÓ i PORRERA

Per Daniel Sanahuja Capella

Nasqué a Tivissa, un poblet de muntanya de la província de Tarragona, el dia 25 de gener de l'any 1914. Els seus estudis no passaren dels primaris i sempre en col·legis nacionals. Pot dir-se que ha estat un autodidacte.

L'any 1920, es traslladaren a viure a la capital, allí continuà assistint a l'escola. Fill de família molt modesta i treballadora, ben prompte hagué de deixar els estudis per anar a treballar i ajudar els seus pares i germans que eren quatre, tres nois i una noia.

La seva infància transcorregué com la de tots els vaillets, alegre i ajogasada, però molt mancada de mitjans materials i econòmics.

L'adolescència la passà anant a l'escola de nit; de dia, aprenent de cadiraire i el dissabte i diumenge ajudant el seu pare -que era barber- a remullar barbes, donant-se el cas que per poder fer aquesta feina havia de pujar dalt d'una cadira petita per arribar a la cara dels clients, puix cal considerar que sols comptava 10 anys i a més era baixet.

Trenar boga i fer culs de cadira, no li agradava gaire; per això un dia, passant per davant d'una ebenisteria hi entrà i s'hi llogà com a aprenent, no deixant per això l'"ofici" de barber. De tant en tant, també repartia diaris pels carrers de Tarragona, el cas era portar quelcom a casa que, per poc que fos, era ben rebut per la família.

En complir els 14 anys, pensà que havia arribat l'hora de decidir-se per una cosa o altra de les que feia i optà per l'ofici de barber perquè era el que més li agradava. En tenia 17 quan, per malaltia del seu pare, l'amo de l'establiment li proposà ocupar el seu lloc que conservà una colla d'anys.

Li agradava jugar als escacs, però la seva gran inclinació fou cap al teatre. Ingressà en una agrupació d'aficionats de la societat Foment de la

Sardana l'Harmonia i ben prompte debutà en dues obres d'Ignasi Iglésias, "El Cor del Poble" i "Mare Eterna" com a galant. Més tard, fou sol·licitat per l'elenc de l'Ateneu Tarragoní de la Classe Treballadora, on assolí, com a aficionat, grans èxits en totes les obres en què intervenia. A l'"Ateneu" es feien temporades de sis mesos i a voltes, segons les obres a representar, era necessari comptar amb l'actuació de professionals i, en aquest cas, Pere Perelló, havia alternat, entre d'altres, amb Pere Gener i la seva muller Elvira Jofre, Josep Torrens i Enric Borràs en una obra en la qual actuà com a artista invitat per tractar-se d'un acte benèfic a profit de l'Hospital de Sang. Això era durant la guerra civil o sigui de l'any 1936 al 1939.

El 25 d'agost del 1940, es va casar amb la senyoreta Ramona Telesforo, i el 1942, es traslladaren a Sabadell on fixaren la seva residència. No tardà pas molt temps a fer bones amistats una de les quals, el gran aficionat Recared Parellada, el presentà a la companyia La Faràndula on obtingué els més brillants èxits de la seva vida teatral. Hi debutà amb el paper de l'escultor de "Don Juan Tenorio" i després ja es va fer imprescindible en totes les obres que es representaven. Alternà amb grans actrius professionals, com són Emília Baró, Maria Morera, Rosa Mª Martínez, Encarna Sánchez, Maria Font, Josefina Tàpies i altres. També formà part de les companyies "Suñé-Torras", "Cunillé-Cabané", "Paco Gispert", "Pepeta Fornés i Anton Martí", "Teresa Cunillé i Domènec Vilarrasa". Però on aconseguiren més èxits, tant ell com la seva esposa, fou a "La Faràndula" primer, i a "La Joventut de la Faràndula" després.

L'any 1946, entrà a formar part de Ràdio Sabadell on destacà com a locutor i actor, ja que va formar un

grup teatral radiofònic que setmanalment ofería interessants obres als radiooients en unes audicions que es titulaven "Teatro Radiado" en les quals col.laboraven Joan Manuel Soriano, Emilio Fàbregas, Carmen Lombarte, Carmen Robles i altres actrius i actors de reconeguda vàlua.

Fou també actor i director de la companyia de teatre de la Societat Coral Recreativa El Ciervo.

En Pere Perelló és un actor nat i per això sempre ha sabut adaptar-se a l'obra o al paper que li ha estat dissenyat, treient-ne un partit que qualsevol altre no hauria aconseguit. Que és un actor molt dúctil ho prova el fet d'haver representat personatges tan diferents com són el "Satanàs" dels Pastorets, el "Jesús" de la Passió, passant per "Don Juan Tenorio", els "galants" de "La Casa de la Troya", "Mariquilla Terremoto", "Morena Clara", "Sola", "Ignacio de Loyola" en "El Divino Impaciente", "Papá Lebonar", "L'apotecari d'Olot", "el Montañés" de "La Batalla de Rufianes" i molts altres personatges que farien inacabable aquesta llista.

En Joan de la Creu Ballester, ben conegut a la nostra ciutat per la seva experiència teatral i, sobretot, com a autor d'una infinitat d'obres de teatre infantil, ens parla així d'en Pere Perelló i de la seva esposa Ramona Telesforo:

"En Pere Perelló el vaig veure per primera vegada la nit d'un diumenge actuant al Teatre Alcázar.

Era a la primeria dels anys quaranta, no recordo si el 1941 o 1942, en una representació de "Don Juan Tenorio" a càrrec de "La Faràndula", en la qual interpretava el protagonista en Feliu Moix; ens va sorprendre l'actor, aleshores per a nosaltres des-

conegut, que feia l'"Escultor" en el quadre del cementiri. No l'havíem vist mai i ens va cridar l'atenció per la seva forma de recitar el vers, amb veu clara, sonora, bona vocalització i dicció perfecta.

Com és natural, comentant-ho entre els amics, vam voler saber qui era. El programa, en el repartiment, posava Pere Perelló, però aleshores aquell nom no ens deia res, no l'havíem sentit mai. Preguntant-ho ens van dir que era un barber que havia vingut feia poc a Sabadell.

Aviat el vam conèixer i va convertir-se en un dels actors més coneguts de "La Faràndula". Del paper d'"Escultor" va passar al de Don Juan, això ho diu tot. També, i al mateix temps, es va donar a conèixer la seva esposa, com a actriu, la, avui ja popular, Ramona Telesforo.

Amb el caràcter obert d'aquell matrimoni no va costar gaire fer-nos amics i, l'any 1947, quan vam fundar "La Joventut de la Faràndula", uns dels primers a qui vam anar a buscar van ser ells, en Pere i la Ramona, i no cal dir que se'ns oferiren en tot i per tot.

Aleshores en Pere ja treballava a la Ràdio Sabadell i, com que a l'hora de venir a assajar la Ramona ell era a l'emissora, jo que vivia molt a prop de casa seva, havent sopat l'anava a buscar perquè no hagués d'anar sola fins al teatre.

La seva actuació a la Joventut de la Faràndula era contínua, tant la d'ell com la d'ella, fins i tot durant un temps el vaig tenir com a ajudant de director. Hi havia temporades que la Ramona Telesforo havia representat més de 30 personatges. Cal conèixer bé el teatre per saber què representa assajar 30 personatges en un termini de set mesos que durava la temporada.

En Pere Perelló no actuava tan sovint, la seva tasca a la Ràdio Sabadell

no li ho permetia, però sempre ens ajudava amb el que fos, durant les hores que tenia disponibles.

He sentit sempre una gran simpatia per aquest matrimoni, això va fer que l'any 1963 escrivís una obra dedicada a la Ramona que es diu "La Tia Telesforo", obra que obtingué el quart premi en el concurs anyal d'obres per a espectacle infantil d'aquell any i que fou estrenada poc després amb tots els honors que ella es mereixia.

En Pere també escriví dues o tres obres de teatre per al concurs esmentat que foren premiades i estrenades.

Llur col.laboració, d'una forma intensa, durà més de quinze anys i avui encara continuen col.laborant quan se'ls ho demana.

És i ha estat sempre un matrimoni de veritable gent de teatre, però no dels que disfruten lluint-se, sinó dels abnegats capaços de fer el que sigui per ajudar a aixecar el teló. Són molt dignes de recordar dins de l'història teatral de Sabadell."

El "Diario de Sabadell" del dia 2 de febrer del 1979 diu: "Pere Perelló Porrera, entrañable compañero y amigo de las lides periodísticas, se jubiló anteayer 31 de enero al cumplir hace unos días la edad reglamentaria. Su actividad en la emisora local, Radio Sabadell, deja paso a la juventud después de un largo periplo de trabajo, en especial en las tareas de radioteatro, locución i creación e informativos. Seguirá, eso sí, ocupándose de la corresponsalía de "El Noticiero Universal" y dedicando los ocios a sus otras pasiones: la familia y el ajedrez."

Crec que s'han deixat quelcom molt important: ... i el teatre, puix actualment, és president de la junta de govern de "La Llar del Pensionista", del carrer de Sant Josep, i a la vegada director de l'elenc artístic. ■

És una gentilesa de

"GALERIES
ROVIRA"

Sant Pere, 22 Tel. 726 19 59
SABADELL